

„înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, precum și prevederile pct. 45 subpct. 1) Regulamentului indicat, conform cărora „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează, atenția sau reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”, a ieșit pe contrasens unde a comis ciocnirea cu autovehiculul „VAZ 21213”, n.î. XXXXX, condus de către Coceanov Serghei, care se deplasa regulamentar pe str. Trandafirilor, mun. Chișinău, din direcția bd. Decebal spre bd. Dacia (deși, s-a constatat că se deplasa din direcția bd. Dacia spre bd. Decebal). În rezultatul impactului, ambele unități de transport s-au deteriorat tehnic, iar Coceanov Serghei s-a ales cu leziuni corporale sub formă de fractura rotulei pe stânga cu deplasarea fragmentelor; fractura sternului fără deplasarea fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, ce se califică ca vătămare medie.

Acuzarea a încadrat fapta inculpatului conform art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța a reținut că, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul SUPAR a SCAUP a DP mun. Chișinău, Oleg Tomescu, din 19.06.2015, inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuț.

Prin Ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, din 21.09.2015, inculpatul a fost scos de sub urmărire penală pe „*motivul neacumulării la momentul de față de către organul de urmărire penală destule probe ce ar dovedi prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal*”.

Conform ordonanței procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 22.12.2015, s-a dispus: „*1. A anula ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Ungureanu Ruslan XXX adoptată în cadrul urmăririi penale în cauză la 21 septembrie 2015 în legătură cu constatarea unor fapte noi și recent descoperite. 2. A relua urmărirea penală în privința lui Ungureanu Ruslan XXX*”.

Potrivit ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, din 22.12.2015, inculpatul a fost pus sub învinuire pe art. 264 alin. (1) Cod penal.

La 23.12.2015, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, a întocmit rechizitorul.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

Adoptând ordonanța din 21.09.2015, procurorul Victor Plugaru, a procedat în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală, deși acestea

erau deja recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale, nr. 26 din 23.11.2010, fiind abrogate prin Legea nr. 62 din 01.04.2011, în vigoare din 20.04.2011, astfel încălcând dreptul persoanei de a nu fi urmărită de două ori pentru aceeași infracțiune.

În afară de aceasta, adoptând ordonanța din 22.12.2015, procurorul, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, de asemenea, a procedat în conformitate cu prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, deși acestea deja erau recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale, nr. 12 din 14.05.2015. Or, probele acumulate de către organul de urmărire penală în perioada 21.09.2015 – 22.12.2015, reieșind din prevederile pct. 61-62 din Hotărârea nominalizată, nu constituie „fapte noi” sau „recent descoperite”, necâtând că în conținutul ei se face referire la prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, întrucât atât până la adoptarea acestora, cât și după aceasta, însăși procurorul Victor Plugaru, prin ordonanțele sus indicate din 22.09.2015 și din 23.12.2015 a confirmat această concluzie a instanței de judecată.

Mai mult, aceste pretinse „fapte noi” sau „recent descoperite”, indicate în ordonanța precitată, au fost acumulate de către organul de urmărire penală în afara procesului penal, respectiv, prin prisma art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, sunt nule.

Cu referire la redeschiderea urmăririi penale pe motiv că ancheta inițială nu a fost completă, Curtea Constituțională a reiterat în pct. 74 a Hotărârii nr. 12 din 14.05.2015, mențiunile făcute de către Curtea Europeană în cauza Stoianova și Nedelcu vs România, conform căror „carențele autorităților nu pot fi imputate reclamantilor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă”, iar în pct. 76 din aceeași Hotărâre, Curtea Constituțională a reținut că „omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuțului, învinuțului, inculpatului. Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei în cauză”.

Având în vedere că ordonanța procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 22.12.2015, a fost adoptată cu derogări de la prevederile articolului 4 din Protocolul 7 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, precum și articolul 14 a Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, aceasta, în virtutea prevederilor art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, trebuie anulată, în vigoare fiind ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, din 22.09.2015, prin care inculpatul a fost scos de sub urmărire penală.

Prin urmare, procesul penal în privința ultimului este necesar de încetat pe temeiul sus indicat.

În cazul dat, de la inculpat nu pot fi încasate cheltuielile judiciare în mărime de 57 lei, legate de întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr. 1441/D din 11.06.2015.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Radu Talpa, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie

condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, și cu încasarea de la ultimul a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 57 lei.

Apelantul a reținut că în învinuire și în rechizitoriu sunt prezente elementele de bază, prin care sunt descrise acțiunile conducătorului auto în timpul deplasării pe drumurile publice și ce măsuri urma să fi îndeplinite de către acesta la apariția unor situații rutiere.

Ori, în rezultatul ignorării cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere și încrederii exagerate în sine, inculpatul nu a ținut cont de circumstanțele rutiere, nu a fost atent în trafic din motivul că se uita la telefon și ca rezultat a tamponat automobilul „Niva” condus de Coceanov Serghei.

Faptul că inculpatul, la 21.09.2015, a fost scos de sub urmărire penală pe „motivul neacumulării la momentul de față, de către organul de urmărire penală destule probe ce ar dovedi prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal”, a fost o necesitate prevăzută de codul de procedură penală în care procurorul a considerat că la acea etapă a urmăririi penale, probele care erau prezente nu putea fi puse la baza unei învinuiri, fapt care a impus restituirea dosarului organului de urmărire penală pentru acumularea unor probe suplimentare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor.

La 22.12.2015, prin ordonanța procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, s-a dispus anularea ordonanței din 21.09.2017 prin care inculpatul a fost scos de sub urmărire penală, drept motiv fiind că au fost stabilite „fapte noi” sau „recent descoperite”, care îl obliga în virtutea atribuțiilor de serviciu pentru restabilirea adevărului, să întreprindă toate măsurile pentru atragerea la răspundere penală a persoanei vinovate.

Astfel, organul de urmărire penală într-adevăr a stabilit niște circumstanțe noi cum este, că după accidentul rutier, inculpatul a schimbat poziția de pe carosabil a autovehiculului condus de el.

Tot ca fapte recent descoperite a fost și expertiza autotehnică traseologică, care ferm a confirmat că în cazul dacă automobilul „VW Transporter”, număr de înmatriculare XXXXX, nu schimba direcția de deplasare spre stânga, dar continua deplasarea înainte (pe banda sa de circulație), atunci ciocnirea cu automobilul „VAZ 21214”, număr de înmatriculare XXXXX, nu avea să aibă loc.

Concluziile instanței de fond că aceste probe au fost acumulate înafara procesului penal, au un caracter subiectiv, pe motiv ca toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în cadrul unui proces penal legal, reluat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Mai mult, probele noi descoperite au permis organului de urmărire penală să susțină poziția sa în privința acuzațiilor aduse inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat de a înceta cauza penală de învinuire a

inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul existenței unei hotărâri a organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

Or, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul SUPAR a SCAUP a DP mun. Chișinău, Oleg Tomescu, din 19.06.2015, inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuț.

Potrivit ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, din 21.09.2015, inculpatul a fost scos de sub urmărire penală pe motivul neacumulării de către organul de urmărire penală a unor probe destule, ce ar dovedi prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Conform ordonanței procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 22.12.2015, s-a dispus: „*A anula ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Ungureanu Ruslan XXX adoptată în cadrul urmăririi penale în cauză la 21 septembrie 2015 în legătură cu constatarea unor fapte noi și recent descoperite. A relua urmărirea penală în privința lui Ungureanu Ruslan XXX*”.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, din 22.12.2015, inculpatul a fost pus sub învinuire pe art. 264 alin. (1) Cod penal.

La 23.12.2015 procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, a întocmit rechizitorul.

Avocatul Victor Ungureanu a înaintat la 24.12.2015 o plângere privind anularea ordonanței procurorului, adjunct al procurorului din 22.12.2015, care a fost expediată în adresa instanței de judecată la 29.12.2015.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

Adoptând ordonanța din 21.09.2015, procurorul Victor Plugaru, a procedat în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală, deși acestea erau deja recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, fiind abrogate prin Legea nr. 62 din 01.04.2011, în vigoare din 20.04.2011, astfel încălcând dreptul persoanei de a nu fi urmărită de două ori pentru aceeași infracțiune.

Fiind adoptată ordonanța din 22.12.2015, procurorul, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, de asemenea, a procedat în conformitate cu prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, deși acestea deja erau recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 or, probele acumulate de către organul de urmărire penală în perioada 21.09.2015 – 22.12.2015, reieșind din prevederile pct. pct. 61-62 Hotărârea Curții Constituționale indicate, nu constituie fapte noi sau recent descoperite, necâtând că în conținutul ei se face referire la prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, întrucât atât până la adoptarea acesteia cât și după aceasta, însuși procurorul Victor Plugaru, prin ordonanțele din 22.09.2015 și din 23.12.2015 a confirmat această concluzie a instanței de judecată.

Mai mult, aceste pretinse „fapte noi” sau „recent descoperite”, indicate în ordonanța menționată supra au fost acumulate de către organul de urmărire penală în afara procesului penal, de aceea, prin prisma art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, sunt lovite de nulitate.

Cu referire la redeschiderea urmăririi penale pe motiv că ancheta inițială nu a fost completă, Curtea Constituțională a reiterat în pct. 74 a Hotărârii nr. 12 din 14.05.2015, mențiunile făcute de către Curtea Europeană în cauza Stoianova și Nedelcu vs România, conform căror „carențele autorităților nu pot fi imputate reclamantilor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă”, iar în pct. 76 Curtea a reținut că „omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuțitului, învinuțitului, inculpatului”. Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei în cauză.

Având în vedere că ordonanța procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, din 22.12.2015, a fost adoptată cu derogări de la prevederile articolului 4 din Protocolul 7 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, precum și articolul 14 a Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, aceasta, în virtutea prevederilor art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, urma a fi anulată, în vigoare fiind ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru din 22.09.2015, prin care inculpatul a fost scos de sub urmărire penală.

Totodată, solicitarea acuzării cu privire la încasarea de la inculpat, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, în mărime de 57 lei, este una eronată, nu are suport juridic legal și necesită a fi respinsă ca nefondată.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că inculpatul la 21.09.2015, a fost scos de sub urmărire penală pe „*motivul neacumulării la momentul de față, de către organul de urmărire penală destule probe ce ar dovedi prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal*”, fiind o necesitate prevăzută de Codul de procedură penală, în care procurorul a considerat că la acea etapă a urmăririi penale, probele care erau prezente nu putea fi puse la baza unei învinuiri, fapt care a impus restituirea dosarului organului de urmărire penală pentru acumularea unor probe suplimentare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor.

La 22.12.2015, prin ordonanța procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, s-a dispus anularea ordonanței din 21.09.2017 prin care inculpatul a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că au fost stabilite „fapte noi” sau „recent descoperite”, având obligația în virtutea atribuțiilor de serviciu pentru restabilirea adevărului, să întreprindă toate măsurile pentru atragerea la răspundere penală a persoanei vinovate.

Astfel, organul de urmărire penală într-adevăr a stabilit niște circumstanțe noi cum este că după accidentul rutier inculpatul a schimbat poziția de pe carosabil a autovehiculului condus de către acesta.

Tot, ca fapte recent descoperite sunt rezultatele expertizei autotehnice traseologică din 27.10.2015, care a confirmat că în cazul dacă automobilul „VW Transporter”, număr de înmatriculare XXXXX, nu schimba direcția de deplasare spre stânga, dar continua deplasarea înainte (pe banda sa de circulație) atunci ciocnirea cu automobilul „VAZ 21214”, număr de înmatriculare XXXXX, nu avea să aibă loc.

Expertiza nominalizată este finalizată la 27.10.2015, după scoaterea de sub urmărire penală, constituind faptă recent descoperită, adică temei de anulare a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală.

Concluziile ambelor instanțe, că aceste probe au fost acumulate înafara procesului penal, au un caracter subiectiv, pe motiv ca toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în cadrul unui proces penal legal, reluat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Mai mult, probele noi descoperite au permis organului de urmărire penală să susțină acuzațiile care au fost aduse inculpatului.

În drept, recursul este bazat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind încetarea procesului penal în privința inculpatului, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Soluția instanțelor de fond și de apel coroborează și cu următoarele împrejurări.

Potrivit art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 alin. (2), 287 alin. (4), 63 alin. (2) pct. 3), 230 alin. (2) Cod de procedură penală (*red. 2015*), art. 4 Protocol 7 CEDO, nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași

faptă. În cazurile în care ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire a fost adoptată legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă. Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Conform jurisprudenței naționale, **fapte noi** constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probe administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă. **Fapte recent descoperite** sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment (*Hotărârea Plenului CSJ Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale nr.7 din 04.07.2005, pct. 5.5.*).

Prin ordonanța **din 19.06.2015**, Ungureanu R. a fost recunoscut în calitate de bănuit pe art. 264 alin. (1) Cod penal.

Potrivit ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, **din 21.09.2015**, inculpatul a fost scos de sub urmărire penală pe „*motivul, că la momentul de față de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate destule probe ce ar dovedi prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal*”. În descriptivul ordonanței este invocat că organul de urmărire penală nu a întreprins acțiuni procesuale, inclusiv un experiment de urmărire penală, pentru a constata și fixa locul concret unde a avut loc tamponarea mijloacelor de transport implicate în accident, nu a audiat ofițerii de poliție care au întocmit la fața locului schița accidentului de circulație, nu a numit o expertiză autotehnică pentru a stabili poziționarea pe carosabil, nemijlocit înaintea tamponării, a unităților de transport, nu a verificat dacă în regiunea dată sunt amplasate camere video în vederea ridicării imaginilor respective. Mai mult, la expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuit a lui Ungureanu R., organul de urmărire penală nu a acumulat probele necesare pentru a-l învinui pe art. 264 alin. (1) Cod penal, iar însăși urmărirea penală a fost efectuată superficial și tergiversată neîntemeiat.

Conform ordonanței **din 22.12.2015**, procurorului, adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, conducându-se de prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, a dispus: „*1. A anula ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Ungureanu Ruslan, adoptată la 21 septembrie 2015, în legătură cu constatarea unor fapte noi și recent descoperite. 2. A relua urmărirea penală în privința lui Ungureanu Ruslan*”. În descriptivul ordonanței date este indicat că prin

ordonanța din 19.10.2015 a fost dispusă efectuarea expertizei autotehnice-traseologice și prin raportul de expertiză nr.9240 din 27.10.2015 s-a constatat că dacă automobilul „VW – Transporter” nu schimba direcția de deplasare spre stânga, dar continua deplasarea înainte pe banda sa, atunci ciocnirea cu autovehiculul „VAZ . 21214” nu avea să aibă loc. Totodată a fost audiat ca martor inspectorul de poliție Bucos N., care a întocmit schița la fața locului și care a confirmat locul tamponării mijloacelor de transport. De asemenea, au fost verificate declarațiile la fața locului ale șoferului „VAZ . 21214” Cocianov S. și martorului Tarasov A., care a solicitat să fie anexate fotografiile efectuate de el cu telefonul mobil imediat după producerea accidentului. Astfel, la momentul adoptării ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Ungureanu R., organul de urmărire penală și procurorul conducător nu cunoșteau faptele constatate ca urmare a efectuării acțiunilor de urmărire penală suplimentară, impunându-se reluarea urmăririi penale.

Prin ordonanța **din 22.12.2015**, Ungureanu R. a fost pus sub învinuire pe art. 264 alin. (1) Cod penal.

În această consecutivitate se reține că, împrejurările invocate de procuror în ordonanța **din 22.12.2015**, de redeschidere a procesului penal, cum ar fi *efectuarea expertizei autotehnice-traseologice și rezultatele acesteia, audierea ca martor a inspectorului de poliție Bucos N. care a întocmit schița la fața locului, verificarea declarațiilor la fața locului ale șoferului „VAZ . 21214” Cocianov S. și martorului Tarasov A., care a solicitat să fie anexate fotografiile efectuate de el cu telefonul mobil imediat după producerea accidentului*, nu constituie **fapte noi** sau **recent descoperite**, deoarece circumstanțele menționate supra:

a) puteau fi cunoscute la acea dată prin efectuarea respectivelor acțiuni procedurale, în cadrul urmăririi penale, până a fi scos inculpatul de sub urmărire penală;

b) nu reprezintă probe administrate în cadrul cercetării altor cauze, dar fiind mijloacele de probă prin care s-au administrat probe deja cunoscute în cauza respectivă;

c) sunt fapte care existau la data adoptării ordonanței atacate și care au putut fi descoperite prin efectuarea acțiunilor de urmărire penală nominalizate, la care s-a recurs, însă, ulterior scoaterii inculpatului de sub urmărire penală;

d) nu reprezintă constatarea eventualei atitudini a unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea, dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

Prin urmare, reluarea neîntemeiată a urmăririi penale în privința inculpatului, adică în lipsa unor fapte noi sau recent descoperite, a încălcat vădit dreptul lui de a nu fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Pe lângă aceasta, recunoașterea inculpatului în calitate de bănuit prin ordonanța **din 19.06.2015**, dar punerea lui sub învinuire conform ordonanței **din 22.12.2015**, atestă în mod evident încălcarea dreptului ultimului de a nu fi menținut în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, legea procesual-penală nesuspendând curgerea acestui termen în cazul scoaterii ultimului de sub urmărire penală, inclusiv și pe acest temei,

cât și pierderea dreptului procesual de a fi pus acesta sub învinuire, rezumându-se nulitatea ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului, ca fiind adoptată peste termen.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție, Radu Sâli, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 04 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în privința inculpatului Ungureanu Ruslan XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco